

III. évfolyam, 3. szám

2007. december

November

Itt voltak ugye ezek a fogadóórák. Nehéz úgy, mert anyám már általánosan is az egyik legbuzgóbb fogadóórájáró volt. Sajnos későn kaptam észbe, így kiderült, hogy nem minden osztályzat volt pontosan beírva az ellenőrzőmbe. Kár, hogy az illet nem tudják könnyebben venni, úgyhogy egyhetes eltiltás a tévétől. A Gegének persze irtó lazák a szülei, nekik talán az sem tűne fel, ha a srácnak egyáltalán nem lenne ellenőrzője. Muterék mindig azt mondják, hogy majd ha én szülő leszek, akkor majd én is meglátom. Ezt egyszerűen nem hiszem el. Van pár dolog, amit nem hiszek el nekik, és ezeket jól fel is kellene írni valahova, hogy majd húsz év múlva ellenőrizni lehessen, hogy kinek lett igaza. Mert szerintük ezeket majd mind be fogom látni. De szeretném jól megjegyezni, hogy hát nem. Például nem fogom erőltetni, hogy a gyerekek olyan tantárgyakból is legalább négyes legyen, ami nem érdekli és nem is lesz rá szüksége. Meg fogom engedni, hogy este nyolc után egyedül jöjjön haza, amikor hetedikes. Nem fogom elkényeztetni a nagygyerekek kistesóját. És nem fogom minden apróságért eltiltani a tévétől. (Bár sajnos kevés értelmes műsor van.)

Ami viszont bejött, az az Amfi Kupa. A har-

mincperces órákat mindenki nagyon értékelte, igazán lehetne ilyen gyakrabban is. Ha kicsit többet késett egy tanár, épp beírta a hiányzókat és már ki is csöngettek. Kíváncsi lettem volna a délutánra is, mert egyszer voltam versenyzőként (hagyjuk, hogy hányadik lettem), de anyám szerint a különóra szent, nem azért fizetnek stb...

A fél nyolcas kezdés gázos, és ahogy jött a tél, a felkelés csak egyre rosszabb lett. Szinte sötét éjszakában kell elindulni, s bár sokszor jó lenne még tanulni a buszon, tiszta kómás vagyok. Már nem úgy értem, hogy tényleg jó lenne, hanem úgy, hogy lenne még mit. Fater egy idő óta nagyon környezettudatos lett, vagy hogy mondják ezt, ő is békávéval jár dolgozni és nem hajlandó autóval behozni. Meg hogy az ő idejében nekik nem is volt autójuk. Ez igaz, viszont minden sulijától legfeljebb 10 perc gyalogútra lakott. Ha már tél van, legalább a hó leesne, két éve nem láttam rendes havat. Pedig abban legalább egyetértés van ott-hon, hogy a fehér karácsony az igazi. Meg az iskola előtti liget is igazán alkalmasnak látszik a hócsatákra. Hát én még reménykedem...

És boldog Karácsonyt az olvasóknak!

(Árpád, 7.x)

A hónap fotója

„Elmúlt egy év
Hova tűnt az édes nyár
Szép szerelem...”
(Koncz Zsuzsa-Bródy János)
fotó: Kis Andrea (9.b)

A hónap kérdése

Az iskola életének már 14 éve meghatározó őszi eseménye a kicsik matekversenye. Ők szemmel láthatóan szeretik. Hát a mieink? Ehavi kérdésünk: „Mi a véleményed az Amfiteátrum Kupáról?”

„Jó, hogy van ilyen tradíció is az iskolában, mert ilyen nincs máshol. Szerintem jó, hogy az 5-6. osztályos diákok megismerik az Árpádot. Ja és nagyon jók a programok a verseny után.”

(Dóka Juli, 10.a)

„Érdekes volt a fizika kísérlet, a szervezők idén is kitétek magukért.” (Szilvi, 11.a)

Tartalom

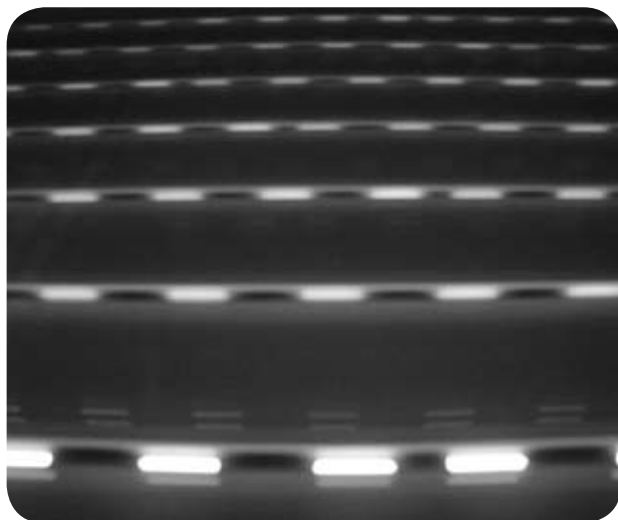
November	1	Viccek	9
A hónap fotója	2	Filmajánló	10
A hónap kérdése	2	Wilágháló-ajánló.....	11
Rejtvénypályázat	3	Keresztrejtvény.....	12
Kép-más	3	Sudoku.....	13
Tanári interjú.....	4	Postánkból	13
Irodalom	6	Amfi Kupa.....	14
Aranyköpések.....	8	A kórus Erdélyben	15
Anagrammák.....	8	Árpád Galéria	16

Rejtvényfejtő pályázat

Az újságban megjelent rejtvények megfejtői minden hónapban könyvutalványokat nyerhetnek. A megoldásokat az első emeleti, sakkasztal alatti postaládánkba, vagy az arpadlapok@gmail.com címre várjuk.

Egész éves rejtvénypályázatunk fődjia egy mp4-lejátszó, amit öt forduló összesítése alapján szeretnénk kiosztani. Ez itt éppen a második forduló, mostani számunkból beküldhető a keresztrejtvény, az anagrammák és a sudoku megfejtése.

Kép-más

Az előző számban megjelent képen egy doboz Ráma margarin látható. Hát ez mi lehet?

(fotó: Treszkai Anett, 9.b)

Kérdezd másként

Orosz Erzsébet tanárnőt

Hogyan vezetett az útja az Árpád Gimnáziumba, először mint diák, majd mint tanár?

– Vidéken laktunk, ahol egy országosan jó hírű gimnáziumba jártam. Aztán amikor felköltöztünk, édesanyám úgy gondolta, hogy itt is erős iskolába kellene járnom, és az Árpádról az a hír járta, hogy a kerület legerősebb sulija. Ezt én ugyan nem éreztem, de innen azért nehezebb volt zenésszé válni, mint a konzóból. Mellette zongoráztam a kerületi zeneiskolában, ahol Till Ottó bácsi volt a zeneirodalom tanárom, azóta is munkatársam, mentorom, pótpapa és nagypapa. Hogy zenei pályára mentem, azt Mihálovics Máriának, a gimnázium akkori énektanárának köszönhetem.

Tanárként sokáig a kerületi zeneiskolában tanítottam szolfézt, közte egy-egy évig itt-ott éneket is. Feledékenységem miatt kerültem ide, ugyanis elfelejtettem, hogy diákként milyen szűk volt a gim, és tanárként azt, hogy milyen nehéz műfaj a gimnáziumi énektanítás. Így aztán amikor egy tanítványom javaslatára Gyimesi igazgató úr hívott, én igen mondtam. Éppen új kihívásokra vágytam, hát itt aztán megkaptam!

Hogyan döntötte el, hogy a zene mellett kötelezi el magát?

– Mindig zongorázni akartam, egészen kiskorom óta, de sajnos sohasem engedtek. Számomra a zene volt a „hőn áhított játékmackó”, amit majdnem későn kaptam meg. Végül több énektanár együttes unszolására édesanyám tizenhárom éves koromban beleegyezett, hogy zongorázzak. Ettől kezdve az éneklés és a hangszerjáték betöltötte az életemet, bár több sikeres elszakadási kísérletet hajtottam végre. Elvégeztem egy töri tanári szakot, akartam lenni szociológus, sőt a régészet iránt érdeklődve még Aquincum és a Flórián tér ásatásain is dolgoztam, de végül is mindig visszakanyarodtam a „régiszeremhez”.

Milyenek a kórusos emlékei?

– Kisgyerekként nem szerettem kórusos lenni, mert úgy éreztem, hogy elveszek a tömegben. Középiskolás koromban és főleg az akadémiai kórusban jöttem rá, hogy mindig az egyéni teljesítmény számít. Sok jó egyéni teljesítményből adódhat össze a minőség, sőt a mennyiség az egyéni képességek gazdagodását segítheti, és a kórus éppen ettől fantasztikus dolog.

Kik voltak hatással a tanárnőre?

– Sokan. Nem tudnék egy mestert megnevezni. Szerencsém volt, mert az Akadémián kiváló mesterektől tanulhattam. Pernye Andrásról, Földes Imrétől, Czidra Lászlótól és sorolhatnám még a szakma igazán nagy mestereit tovább. Igaz, gyerekkoromtól érdekelt az, hogy miért úgy kell vezényelni, ahogy, vagy hogy mitől szól szépen egy kórus és mitől nem. Vezényelni Zámbo Istvántól tanultam, de sok karmestert figyelhettem különböző kurzusokon munka közben, ami szintén segített. Ezt a szakmát csak így lehet megtanulni: figyelve, és lopva.

Milyenek voltak az iskolai évek, hogyan emlékszik vissza a gyermekkorára?

– Utazó család voltunk, sok helyen laktunk. A vándorlástól az iskolai évek eléggé zaklatottak lettek. Matek érettségim körülményei kalandosak, ám nem publikusak, de azt gyakran és szívesen mesélem, hogy kirúgtak az iskolai kórusból a rossz magatartásom miatt. Ekkor tanultam meg későbbi kedvenc idézetemet élőben: „Meg kell tanulnunk vágyakozni azután, ami a miénk.” (Simone Weil) Persze miután a karvezetővel beszéltem, visszavettek a kórusba. :)

Mivel tölti szívesen a szabadidejét?

– Nincs szabadidőm. Ha lenne, akkor még többet gyakorolnék, és elmennék egy jobb, nagyobb kórusba, mint énekes. Szeretek mozogni, kényelmesen biciklizni, úszni, a kórus póttagjának számító kutyámmal jó nagyokat sétálni. Ezenkívül zenét hallgatni, koncertre járni kellene még többet.

Kik a kedvenc írói, könyvei, filmjei, zeneszerzője, esetleg együttese?

– Ilyen sincs. Még zeneszerző sincs. A három „B” (Beethoven, Bach, Bartók) az, akik gyermekkorom óta a leginkább megérintettek. De sokféle zenét szeretek: egyházzent, régi zenét, archaikus népzent, a jazz né-

melyik műfaját, kortárs zenét. A populáris műfajok mérsékelten kötöttek le világletemben, de onnan is megvannak a régi kedvenceim. Ugyanígy vagyok az irodalommal meg a filmekkel is. Vannak nagy élményeim és nagy hiányosságaim. Szívesen olvasok pszichológiát, filozófiát, de sose volt időm vagy türelmem végigolvasni nagy regényfolyamokat. Az az álmom, hogy egyszer majd olyan öreg nénike leszek, akinek a világát tényleg be tudják tölteni a kedvenc zenéi, könyvei.

Hogyan itéli meg a kórus eddigi történelmét, munkáját? Mik a tervek?

– A kórus idén 10 éves történelmét egy folyamatos növekedés jellemzi. Ez pont ellentétes az egyébként meglévő tendenciákkal. Ezért még varázslatosnak is tarthatnám, de pillanatnyilag úgy érzem, hogy a legfontosabb, amire szükségünk van, az a stabilitás. Ebből a szempontból nagyon nagy jelentőségűnek tartom, hogy létezik egy szűk egyetemista csoport, ami gyakorlatilag lenyúlik a 10-11. évfolyamig, sőt alacsonyabb évfolyamon is vannak ígéretek. Ez az a mag, amelyre szinte mindig lehet számítani. Szeretném, ha az alsóbb évfolyam tömegmozgásai is stabilizálódnának. Fontosnak tartom, hogy vannak táboraink, jó a társaság, kialakultak a hagyományos kórusos rendezvények. Nagy szeretettel várjuk vissza februárban az erdélyieket.

Mik a vágyai a kórusral, iskolával kapcsolatban?

– Egyértelmű: a kórus aranydiplomás értékelése. Szeretnék még sokszor sokfelé járni a kórusral, kapcsolatokat építeni más kórusokkal. Jó lenne egy rendes, kifestett, szép énekerem egy jó zongorával, jó koncertekkel. Úgy érzem, hogy ma a szakma nagyon sok olyan kérdéssel küszködik, amire nem találnak választásokat. Szerintem, van némi specialitása annak, amit csinálok, és egyszer megírnám mindezt, ha lesz rá időm, energiám.

Havasi Petra, Rudnay Lilla

Irodalmi feladat 7. osztályban: Nagy Lajos Képtelen természetrajz című műve alapján írd szócikket egy állatról!

A csiga

A csiga a puhatestűek családjába tartozik. Legismertebb képviselője az éti csiga. Biológusok szerint az orosz eredetet bizonyítja, hogy a nyelvben használt „étyi” (=ezek) szó egyszerűsített változata az éti. Feltételezik azt, hogy táplálék hiányában vándoroltak Szibériából Európába.

“Lassú vagy mint a csiga” – tartja a közmondás. Ez nem igaz. Tavasszal sok elhullott tetemet lehet találni a mezőn, ugyanis a száguldás szerelmesei gyorsulási versenyt rendeznek a frissen kibújt fűszálak között. Néha nem törődve a KRESZ szabályaival, bukósícsak használata nélkül az előtűk hirtelen kinőtt gombának ütközve halálos fejsérülést szenvednek. A győztesek nyereménye egy lakoma a friss növényi hajtásokból.

A fokhagymától, a citromtól és a fűszerektől viszont rettegnek, mert a franciák, olaszok ezekkel elkészítve szívesen fogyasztják őket.

A szülők oktatják és védik kicsinyeiket.

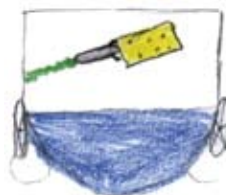
Két alapvető tanács a még tudatlan csigáknak:

1. Az autópályán tilos átmenni, a túloldalra születni kell.
2. Vasúti sínen a vonat érkezése előtt 3 órával átmenni tilos.

A másik fajtája az egyszerű gépek családjába tartozik. Ezeknek a háza az evolúció során visszafejlődött. Viszont abban segédkeznek, hogy az emberek fel tudják építeni saját házukat.

A meztelen csiga nem a natúrismus hőbortjának hódol, csak házat elkártyázván vált hajléktalanná. Ezek hogy visszazerezzék házukat, pluszmunkát vállalnak. Ilyen például az ablakpucolás. Ezt több-kevesebb sikerrel végzik, mert a talpmirigyekből kibocsátott váladékuk a már tiszta ablakot összekeni.

Ősszel beássák magukat az avarba, ami ásó hiányában nagy teljesítménynek számít. Jó kőművesnek is bizonyulnak, hisz a házukat ilyenkor mészkupakkal zárják le. Ezután a csiga beállítja óráját, ami hat hónap múlva felébreszti.

Tavasszal (mikor ütött az órája) felébred és elindul táplálékszerző útjára a hatalmas fűszálak és virágok között, amíg az asztalon finom csemegeként nem végzi.

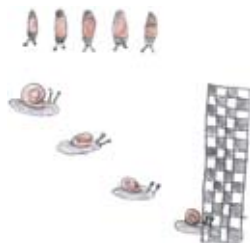

Az uniós csatlakozás óta hatalmas csiga-áradat jön minden tavasszal Magyarországra, mert útlevél nélkül egyszerű salátalevéllal átengedik őket a zöld határon.

Hazánkban már felszabadultan hódolhatnak versenyzési hőbortjuknak, ugyanis nem kell tartaniuk attól, hogy asztalon végzik, hisz védettnek számítanak Magyarországon.

Mészáros Tamás (7.b)

A számítógépes féreg

A számítógépes féreg a gilisztafélék családjába tartozik (nem összekeverendő a kukaccal, ami az emailcímek elengedhetetlen része). Bár a gilisztakéval ellentétben, az ő testhosszát nem centiméterben, hanem kilobyte-ban mérik. Végrehajtási száluk kék, de egyes egyedeknél megfigyelhető a piros szín is. Interfészük meglehetősen primitív. Nagyon elterjedt állat, az interneten bárhol megtalálható. Különösen kedveli az erotikus és hacker honlapokat.

A számítógépes féreg nagyon hasznos állat. Általában az emberek bosszantására és a számítógépek tönkretételére használják. Okosságukról szinte semmit sem tudunk, de egy biztos: okosabbak, mint egy ötödikes. Mint majdnem minden állatnak, nekik is vannak természetes ellenségeik, például NOD32, VirusBuster, Antivir. Szaporodásuk elektronikus úton történik.

Marcigo

A hónap kérdése

„Nem tudom milyen az ilyen, még életemben nem voltam, sajnálom, szegyen...” (névtelen)

„Segítettünk kémián és fizikán is. Szerintünk nagyon jó, mi legalábbis nagyon élveztük. Úgy látjuk, a gyerekek is szeretik. Egyszerűen szuper.” (TT-s lányok, 10.c)

Aranyköpések

„Úgy cirkálok itt, mint egy anyahajó, de ti mégis itt torpedóztok.” (Varga Júlia)

„Bele van ágyazva, mint elektron a pudingba” (Tajtiné Váradiné Emőke)

„Ezt nem mondom el, mert tudni kell.” (Lőrincz Andrea)

„A tanár úr megőrzi a témazáró dolgozatokat?”

„Nem, rituálisan elégetem őket.” (Pödör László)

„Az Animal Cannibalst idézve: „Ez itt az” ... Talán meglepő a zenei műveltségem?” (Czinki József)

„A földrajz egy mesés tárgy, ezért három részre tagoljuk.” (Sziliné Dienes Irén)

„Ez a puzzle-stílus: széteső füzet.” (Láng Krisztina)

„Ugyanannyi ismeretlene lesz, mint ugyanannyi

egyenlete.” (Vankó Péter)

„Olyan pontos adminisztrációt vezetek, hogy magam is meglepődök rajta.” (Orosz Erzsébet)

„Közismerten gyengén rajzolok!” (Gärtner István)

„A Kossuth téren van egy ilyen könyvesbolt. Tanárok járnak oda, de normális emberek is.” (Fülöp Katalin)

„Mikor lesz megoldása az egyenletnek? Persze itt nem arra gondolok, hogy fél háromkor.” (Mikusi Imre)

„Mivel ezen a héten az öltözöt felújítják, ezért vagy kint leszünk, vagy bent!” (Spengler András)

„Nem, a test az nem a Pokolban van, hanem valamelyik kertben táptalajjavító.” (Simon Péter)

Anagrammák

A múltkori 10 film: ESZES GALAMB RÁSZED = Szabadság, szerelem; MAGADRA ZSÁK = Madagaszkár; APA IS SÓ = A passió; IGAZAK RABLÓINAK TERE = A karib tenger kalózái; IRHA = Hair; FILM NAPI RÉSZLETRE = A miniszter félrelép; AZ ÉSZ LETÉP = Az élet szép; KERESÉK SEBKÖTŐ SZERT = Reszkessetek betörők; BALJÓS PONTJA RIDEGEN = Bridget Jones naplója; NA NEM 6 DIÓ = A mindenható.

Ebben a hónapban tíz remek könyvet rejtenek az anagrammák. Vigyázz, a segítség csalóka lehet!

AKARAT IGEI MÉLYSÉGE (távolkeleti)

BALKÉZ BEÜTÉS SEGÍTSÉL (romantika teával)

INDA KI VADÓC (botrány)

PUFI ALAK UTCÁI (japánban is kötelező)

AGYA ERRE LUK (zzzz)

HÁRS ŐR TOTEM (bodyguard)

A FALRA 80 LAP TÜNDÖKÖLT (last minute)

ANYÓKA POR SOR (szépirodalom)

KILENC OKA ŐSZ (elrejtő)

ELEK (fél lábon is kibírod)

A hónap kérdése

„Szerintem lehetne valami program azok számára, akiket nem vonz a tudomány, de például szeretnek TWISTER-ezni. De különben minden elismerésem.” (somebody)

Világméretű felmérést készített az ENSZ. A felmérésben egy kérdés szerepelt: „Kérem, mondja meg őszinte véleményét arról, hogyan lehetne megoldani az élelmiszerhiányt a világ többi részén?”

A felmérés nagy kudarccal végződött: Afrikában nem tudták, mit jelent az „élelmiszer”. Kelet-Európában nem tudták, mit jelent az „őszintén”. Nyugat-Európában nem tudták, mit jelent a „hiány”. Kínában nem tudták, mit jelent a „vélemény”. A Közel-Keleten nem tudták, mit jelent a „megoldás”. Kubában nem tudták, mit jelent a „kérem”. Az USA-ban pedig nem tudták, mit jelent a „világ többi része”.

A Nagy Angol Sörfesztivál után a sörgyárak képviselői elhatározzák, hogy beülnek egy kocsmába és megisznak egy pohár sört, hiszen a fesztivál alatt ezt nem teheték meg. A fickó a Heinekentől leül a pulthoz, majd azt mondja: „Kérek egyet a világ legjobb söréből, a Heinekenből.” A csapos odaadja neki. A Budweiseres így szól: „Nekem a sörök királyából adj egyet, egy Budweisert.” A csapos neki is odaadja, amit kért. A Coors képviselője is kér egy sört. „Kerek egy sört, amit a Sziklás hegység friss forrásveizeiből készítenek. Kérek egy Coorst.” Megkapja. A Guinnesses halkan leül a bárszékre és rendel egy kólát. A többi sörgyár képviselője nagyon meglepődik ezen, majd megkérdezik: „Miért nem Guinnessst iszol?” Erre az: „Nos, ha ti sem isztok sört, úgy gondoltam, akkor én sem fogok!”

Ezerrel betép a hajókikötőbe egy taxi. Hatalmas fékcsikorgással befarol a stéghez. Kivágódik az ajtó és egy fickó egy iszonyat nagy kofferral kiugrik belőle. Látja, hogy a hajó 10 méterre van a parttól. Emberfeletti erővel meglóditja a koffert és átdobja a hajóra. Azzal beleveti magát a vízbe és hatalmas karcsapásokkal átúszik a hajóra. Büszkén felkapaszkodik a fedélzetre, mindenki ujjong: „Igen, sikerült, feljutott a hajóra!” Csak egy öreg matróz ingatja a fejét csendesen: „Jó, jó, ez szép teljesítmény volt, de nem lett volna egyszerűbb, ha megvárja, míg kikötünk?”

A téesznel új agronómust keresnek. Jelentkezik is egy, azzal, hogy ő érti az állatok nyelvét. A téeszelnök végigkíséri a telepen, hogy kiderüljön, igazat beszél-e. Elmennek az istálló elé, felbög a tehén.

– Mit mondott? – kérdezi az elnök.

– Tele van a tőgye, fejni kellene.

Megnézik, igazat mond. Nyerít a ló, kérdezi az elnök:

– Na és ez?

– Laza a patkója – feleli a jelölt.

– Nahát, ez is igaz! – ámul el a főnök. – Fel van véve!

Mennek vissza az iroda felé, egyszer csak felbukkan egy kecske, és amikor észreveszi a téeszelnököt, vadul mekegve menekülni kezd. Az elnök vörös fejfel fordul az új agronómushoz:

– Egy szavát se higgye el ennek a rusnya dögnék!

NYELVI SAROK

John Paul II in an interview: “I went to America. They asked me: Why did you come to America? I said: I came to America to polish my English. Then they said to me: Oh, your English is Polish enough!”

Filmajánló

Még töri óra is lehetett volna...

Képzeljünk csak el, mi lenne, ha nem egy tanár szavainak kellene hinnünk, hanem saját szemekkel nézhetnénk végig egy történelmi eseményt, óriás képernyőn és kényelmes fotelekben. A filmipar mostanában erre tesz kísérletet, sajnos mégis hiba van a rendszerben. Hisz az rendszerben, hogy egy alkotás izgalmas és látványos, de háttértudás nélkül simán elhiszünk mindent, ami nem is úgy volt, elveszünk a részletekben és utána csodálkozunk, hogy miért nem áll össze a kép.

Eme kijelentésem alátámasztására jó példának szolgál az I.

Erzsébet uralkodását bemutató *Elizabeth – Az aranykor* című film.

1585-ben járunk, a protestáns királynő már egy ideje trónon van és mindenki az ő helyére pályázik. Összesküvések, kínzások, árulások – nem könnyű feladat egy nagyhatalom fejének lenni. Mégis Erzsébet (Cate Blanchett) elég derekasan helytáll mindaddig, amíg fel nem tűnik a színen egy férfiú, egy kalandor, aki más mint a többi kérő. Sir Walter Raleigh (Clive Owen) épp most tért haza hódító hadjárataról, és sármos megjelenésével, őszinte szavaival az ujsa köré csavarja a rideg királynőt. Kettejük kapcsolata azonban a társadalmi különbségek miatt elképzelhetetlen, de Raleigh közelben tartása érdekében Erzsébet megkéri Besst, kedvenc társalkodónőjét, hogy kerüljön közelebb a férfihez. Nem is számítva arra, hogy ezzel lelki ronccsá teszi magát.

Nem mondom, hogy rossz film, mert nem unalmas, nem csöpög, nincsenek benne lényegtelen mellékszálak, de nem nyújt semmit, ami miatt a felejthetetlen kategóriába tudnám sorolni. További zavaró tényező, hogy túl jó színészek játsszák a mellékszerepeket is, akiknél megszokhattuk, hogy nem csak néhány villanásra látjuk őket. Itt persze nem arra gondolok, hogy Clive Owen képét hiányoltam. Sok jó alakítása volt már, mégis vagy a karaktere semmisége vagy a rossz szerepformalása miatt nagyon ott maradt a vásznon és nem hatott rám. Tényleg egy álompasinak akarják beállítani, de inkább egy ficsúr lett a szememben, aki mindig az épp mellette állónak vall szerelmet. Nem csoda hát, hogy szegény királynő is szenved miatta, hisz a szeme előtt alakul legbizalmasabb udvarhölgye és Raleigh kapitány románcja. Cate Blanchett viszont egyszerűen fantasztikus, ha csak ő szerepelne az egész filmben, már az is elég lenne. Tehetségének köszönhetően végig szemmel követhetjük Erzsébet jellemfejlődését: hogyan lesz egy jéghideg uralkodóból érzelmekkel teli, gyengédségre vágyó nő. Rájövünk titkára, hogy mindent csak azért tesz, hogy kivívja népe szeretetét, és görcsösen igyekszik megfelelni neki.

Ha rajtam múlna, én neki adnám februárban azt a bizonyos Oscar nevezetű aranszobrocskát. Kárpótlásul a 98-ban Gwyneth Paltrowtól elszenvedett „vereségéért”, amikor szintén Elizabeth megformálásáért jelölték, tehát tudhat valamit.

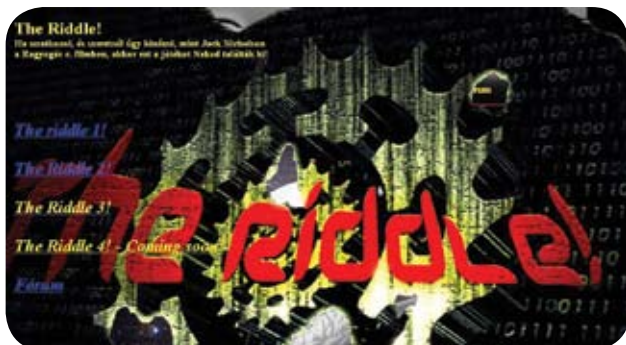
Miután a moziból kijöttem, és a többiekkel elkezdtek sorolni a történelmi tényeket meghazudtoló jeleneteket, akkor kerített hatalmába az a csodálatos érzés, hogy ha másért nem, már csak ezért a tisztánlátásért is megérte rendszeresen megtanulni azt a törtit...

Máté Krisztina (11.d)

The Riddle!

„Ha unatkozol és szeretnél úgy kinézni, mint Jack Nicholson a Ragyogás c. filmben, akkor ezt a játékot Neked találták ki!” A szlogen, bárhogy is nézzük, találó.

Amikor nekem elküldték a linket, igazából nem nagyon érdekelt a dolog, ugyanis nem vagyok oda az ilyen fejtörős rejtvényekért, amik egy idő után az örületbe kergetnek. Az első feladatra még el tudtam jutni magamtól, ugyanis oda is el kell jutni. De ott akadályba ütköztem. Gondoltam, ebből ennyi elég is lesz. Egy ideig nem is foglalkoztam vele, de nem sokáig hagyott nyugodni, szóval elkezdtem újra agyalni. Nem ment. Kértem egy kis segítséget a barátomtól, aki küldte a linket. (Egyetek sok csokit!) Ettől kezdve együtt csináltuk a feladatokat, van, amire ő tudta a megfejtést, van, amire én. Egész jól haladtunk, de egy feladatnál végleg megakadtunk. A fórumon időztünk sokáig, ugyanis ott lehet segítséget kérni, de a megoldást nem árulták el, mert nem szabad. Mindig csak „Gondolkozz!” meg „Nézd meg jól a képet!” meg „Többet nem t’ok elmondani, kére’ kacsolja ki”.

Szerencsére a barátom megtudta valahonnan egy következő feladatnak a megfejtését, úgyhogy onnan folytattuk, de innen már nem nagyon segített nekem. Ő többet megoldott már, amíg én egynél megint elakadtam és csak nagyon minimálisan segített. (Etesetek hódokat!) Szóval megint csak kezdett alábbhagyni az érdeklődésem. De másnap újra nekirugaszkodtam és sikerült megint egy pár megoldást kicsikarni magamból. És igen! Eljutottam az utolsó feladványhoz. Na itt több napot töltöttem, pedig nem nehéz, csak nem találtam a megfejtést, mindig valami szinonimát nyögtem be, de végül ez is sikerült. ÉLJEN! IGEN, MEGCSINÁLTAM!

Legalábbis az első részt, ugyanis már 3 részes a játék és már készülöben van a negyedik rész is. Tehát elkezdtem a másodikat. Egy-két feladat ment, de aztán megint leállt az agyam és csak bámultam magam előtt a billentyűzetet.

Számomra ennyi volt. Feladtam, de az addigi játékot, fejtörést nagyon élveztem. (Mondtam már, hogy olvassatok képregényt?) Ezt az oldalt olyanoknak is ajánlom, akik szeretnek gondolkodni, és ki tudják facsarni az agyukat, de olyanoknak is, akiknek nem erősségük az agyfacsargatás.

Köszönöm szíves figyelmeteket! Ha tehetitek, egyetek sok csokit, etesetek hódokat és olvassatok képregényt!

<http://www.riddle.extra.hu>

Mr S.F. (Lakner Lóránd)

Keresd a dokumentumot!

Rejtvény

Szabó Magdára emlékezünk

2007. november 19-én, 90 évesen hunyt el a Kossuth-díjas író. Emlékét egy szép idézetével és két remekművének címével idézzük fel.

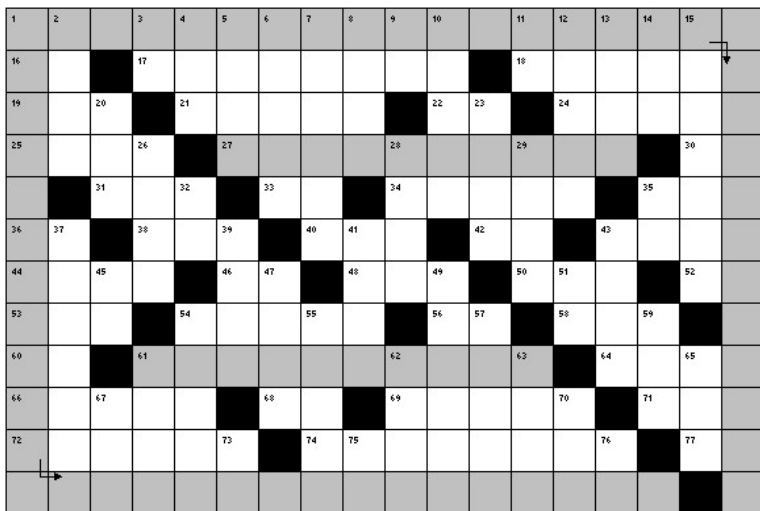
Vízszintes meghatározások

1. Szabó Magda gondolata, 1. rész (zárt betűk: A, Y, G, T, R, T). **16.** Erdő növénye. **17.** Amerikai színész (Sylvester). **18.** Valót. **19.** Fellegekből való. **21.** Francia divatlap. **22.** Folyadék. **24.** 1992-ben olimpiai bajnok birkózó (Attila). **25.** Tol. **27. Szabó Magda 1961-ben írt műve.** **30.** Láma egynemű betűi! **31.** A Földet éltető égitest. **33.** Antonov repülőgépek jelzése. **34.** Okos. **35.** Toldalék. **36.** Üres tok! **38.** Vágó szerszám. **40.** Tömény ital. **42.** Varrás kelléke. **43.** Faktum. **44.** Számára. **46.** Személyes névmás. **48.** Platina és kén. **50.** Szomjoltó ital. **52.** Ámbár. **53.** Háromnegyed deci! **54.** Színesen változatos. **56.** Dél-afrikai Köztársaság autójának jelzése. **58.** Árpád-házi király (1041-1044, Sámuel). **60.** Néma mise! **61. Szabó Magda 1965-ben írt (mese)könyve.** **64.** Csahol. **66.** Az első fogás. **68.** Rokon a régmúltból. **69.** Báli maskara. **71.** Gondolkodunk vele. **72.** Pontosan meghatározott. **74.** Elfedő. **77.** Liba hang.

Függőleges meghatározások

1. Szabó Magda gondolatának folytatása (zárt betűk: A, Y, H, V, I). **2.** Méretes. **3.** Földet tőr. **4.** Magyar Távirati Iroda. **5.** Persze, természetesen. **6.** Az alatta levő helyről. **7.** Az indiai szigetvilágban honos repülőkutya. **8.** Vörös szőlő- és borfajta (Pinot ...). **9.** Engedni kezd! **10.** Munkás. **11.** Ittrium és jód. **12.** Szökkenés. **13.** Idegen női név. **14.** TZP. **15.** USA-beli város. **20.** Elektromos töltésű anyagi részecske. **23.** Balti állam lakója. **26.** Ázsiai állat (repülő ...). **28.** Az Euró „fillére”. **29.** Korongot a hálóba juttat. **32.** Betű kiejtve! **35.** Egyiptomi napisten. **37.** Hegyes orrú édesvízi hal. **39.** Pan társa a klasszikus burleszk filmekben. **41.** Alapvető gazdasági ágazat. **43.** Amiről még beszélni sem lehet. **45.** Az utcára. **47.** Fák sokasága. **49.** Lányok hajába is kötik. **51.** Előadó rövidítése! **54.** A róza kellemetlen része. **55.** A várt idő utáni. **57.** Formai. **59.** Magas török tisztí rang. **61.** Csapat idegen szóval. **62.** Szemével észlelé. **63.** Termést betakarít. **65.** Nagyon idős. **67.** Némán vezet! **70.** Szén és rádium. **73.** Tóga egynemű betűi! **75.** Csak félig kell! **76.** Puha fém.

Lévay Zsolt

Sudoku

4			6				1	
		5	4	7				
	9					2	7	
	5		2		4	6	8	1
8			7	6				
3						5		
7		4		5	6	1		
	3		8	1			4	
		1				3		8

		7	2	3		5		
	5			7			6	4
4				1				2
9			3					
3	6	5			2	9		
				6	9		4	
5				2				
	3				7			5
	9	1					2	

Képes krónika

November 30-án került sor a Sinkovits Imre Vers- és Prózamondó Versenyre, melyet Kovács Marcell (12.a, képünkön) nyert meg. A további sorrend: 2. Pálvölgyi Annamária (11.d); 3. Király Olívia (7.a); 3. Kohlhoffer Fanni (8.a); 5. Molnár Annamária (11.a) 6. Straubinger Ármin (8.a).

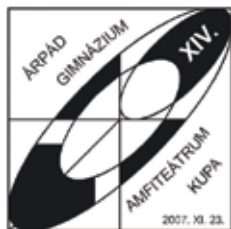

A hónap kérdése

„Nagyon tetszett, főleg azért, mert sokan mentek sakkra, ahol szervező voltam.” (B.B., 7.b)

„Mivel videós voltam, mindenhol ott lehettem, és úgy vettem észre, a gyerekek élvezik. Sokkal por-
gősebb volt, mint tavaly. Köszönjük!” (Krisi, 9.a)

AMFI KUPA

Körülbelül nyolc éves lehettem, amikor először jártam az Amfi Kupán, persze akkor még nem versenyzőként, csak mint Anyukám (Meszlényi tanárnő) lánya. Attól az évtől kezdve mindig elmentem a programokra. Pár év múlva már versenyzőként, azután hetedikétől már mint segítő vettem részt az Amfi Kupán.

Emlékszem, az első pár évben csak büfészünk, de amiktől lehetett, én a javítást választottam (semmi nem szórakoztatóbb, mint a kicsik megoldásait olvasgatni). Azután egyre közelebb került ez a tizenegyedik év, és tudtam, hogy az én osztályom következik a kupa megrendezésében, meg persze azt is, hogy én is a főszervezők közt szeretnék lenni. És tessék, most tizenegyedikes vagyok és főszervező, büszkén jelenthetem, hogy megvolt a XIV. Amfiteátrum Kupa, versenyzők is voltak, meg feladatok is (köszönjük Mikusi tanár úrnak), ki is javították őket, meg programokat is tartottunk, sőt, díjakat is tudtunk osztani, egyszóval semmi végzetes baklövés nem történt.

Rádásul merem állítani, hogy meglepően sok gyerek maradt itt a verseny után, és bízom benne, hogy még jól is érezték magukat. Szemmel láthatóan sok árpádos diák is bent maradt, ki segíteni, ki szórakozni, remélem, ti is jól éreztétek magatokat. (Nem mondom, hogy én is jól éreztem magam, lévén hogy idén az én posztom volt, hogy mindenért aggódjak, természetesen Titter tanárnő társaságában.)

Azért nagy kő gördült le a szívemről (meg a többiekéről is persze) most, hogy lezajlott a verseny és semmi komolyabb baj nem történt. De minden idegeskedés és aggodalom ellenére biztos vagyok benne, hogy ha most rám bíznák, hogy részt vegyek a következő évi Amfi Kupa szervezésében, elvállalnám azt is. De az már a mostani tizedikesek feladata lesz. Mindenesetre azt remélem, hogy a további években is tevékenyen részt vehetek majd az Amfiteátrum Kupa lebonyolításában.

Meszlényi Regina (11.b)

A hónap kérdése

„Egyszer én magam is részt vettem egy ilyenben. Akkor volt pár kísérlet, ami nem sikerült, de meglöktünk valami patront, és egy nagyszerű jelenség tanúi voltunk. Végül 42. lettem, amire nagyon büszke vagyok, de árpádosként már nem látogatom annyira.” *(Ajtós Vargás Ablakos O.)*

A kórossal Erdélyben 1.

Erdélyt megelőző hétvégén voltunk Piliscsabán, ahol jobban átnéztük a darabokat és javígtattunk rajtuk. Én úgy érzem, hogy jól sikerült. Szerintem mondhatom, hogy mindenki örömeire a vasárnapi próba alatt elkezdtett esni a hó. Személy szerint már alig vártam, hogy szünet legyen, és végre kimehessek hógolyózni :) Elég kreatívak voltunk, mert miután jól megdobtunk mindenkit, elkezdünk rajzolni a hóba.

Áttérve Erdélyre, én (szégyellem, de) most voltam először. A sulis előtt találkoztunk, amit többen láthattak. Nem is egy tanár jó mulatást kívánt, és mondta, hogy ügyesek legyünk. Nem tudom, kiben hogy maradt ez meg, de nekem nagyon jólesett, hogy ennyi tanár szereti a kórust. Az odaút nem volt semmi... 8 órát ztykölődtünk a buszban. Még az a szerencsém, hogy nem vagyok az a hányós típus, mert különben elég rossz lett volna az a 8 óra... Bár akkor igencsak hánytam volna, amikor a határnál váró kamionokból az egyik sofőr letekerte az ablakát és pusztit dobált nekünk. Az út közben sok szép tájat láttunk, amit tényleg érdemes megnézni. Végül megérkeztünk Kolozsvárra úgy este 6 órakor, és így lekéstük a megbeszélt közös próbát Pintyó néniékkel. Miután átbeszéltünk a dolgokat, felvezettek minket a kollégiumba, és csodálkozva láttam, hogy milyen jó helyen laknak. Itt olyanokra gondolok, hogy

otthonos berendezés, tiszta és rendes szobák, folyosók. E két utóbbi a mosdóra is érvényes. Miután mindenki megtudta, hogy melyik szobában is lakik, lementünk az imaterembe (mert náluk még az is van), ahol próbáltunk úgy 8-tól 11-ig. Hozzáteszem, az ottani gimnázium tanulóinak 9-kor takarodó van... Egyik nap mentem az egyik folyosón, és köszöntem, hogy „Jó napot kívánok!”, mire úgy köszönt vissza a bácsi, hogy „Isten áldjon!”, meglepődtem. Mondjuk érthető, hogy így köszönt, mert vallásos az iskola, de olyan rend és fegyelem van ott, mint az Abigélben. Na jó, ez lehet, hogy egy kicsit túlzás, de teljesen más volt mint nálunk... Másnap korán kellett kelni :(Próbáltunk egy jót és aztán elmentünk egy rövid városnézésre. Amint visszaértünk, kaptunk kendőket és nyakkendőket az esti fellépésre. Olyan furcsának éreztem, hogy mi képviseltük egész Magyarországot, nekik mi voltunk a magyarországi magyarok.

A Farkas utcai templomban volt az egyik fellépés. Elkezdődött az előadás. Ahogy hallgattam a többi kórust, azzal a nagy létszámmal és a csodás férfikaraikkal, nagyon jól hangzottak... Senki félre ne értse, a mi férfikarunk is jól szól, csak sajnos kevesen vannak... Szóval jó volt. Aztán úgy 45-50 perc (az én részemről fagyoskodás) után mi jöttünk. Én sajnos nem érzem, hogy olyan nagyon jó lett volna az a fellépés, mert én spec. nem is igazán hallottam a többi szót (és szerintem nem azért, mert a szoprán sipítózik). De miután sikeresen kijutottam a templomból, mint árpadosok összegyűltünk a templom mellett és csak a magunk szórakoztatására elkezdünk énekelni. Az szerintem nagyon jó volt, és ahogy hallottam, a „közönségnek” is tetszett. :) (folyt. köv.)

Varga Stefánia (9.b), fotók: Kristófy Dániel

A hónap kérdése

„Egyszer én magam is részt vettem egy ilyenben. Akkor volt pár kísérlet, ami nem sikerült, de megöltünk valami patront, és egy nagyszerű jelenség tanúi voltunk. Végül 42. lettem, amire nagyon büszke vagyok, de árpadosként már nem látogatom annyira.” (Ajtós Vargás Ablakos O.)

Árpád galéria

Moholy-Nagy László (1895-1946, Chicago), világhírű magyar festő, fotográfus, tanár Az *anyagtól az építészetig* című könyvében említi a tárgytervezés egyik fontos elemét, a TEXTURÁT, mint az anyagok természetes felületi minőségét, a tapintásnak és a látványnak az egységét.

A rajz órai feladat: az állatok testfelületének érzékeltetése színekkel és formákkal egy adott kompozícióban.

Dudás Orsolya (8.a), Margitai Anna (8.a) és Paulik Rita (8.b) munkái

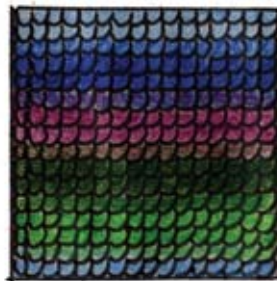

Dudás Orsolya (8.a)

Paulik Rita (8.b)

Margitai Anna (8.a)

Impresszum

Az Árpád Gimnázium iskolaújságja. ♦ Megjelenik: kb. havonta. ♦ Email: arpadlapok@gmail.com.

♦ Design: Tsamouras Hristos. Írták és rajzolták: Bene Dia, Bölcskei Zita, Fenyő Dorka, Havasi Petra, Lakner Lóránd, Máté Krisztina, Rudnay Lilla, Südi Anna, Treszkai Anett, Varga Stefánia.

♦ Felelős tanár: Koncz Levente. ♦ Nyomdai előkészítés: Press GT Kft., 1139 Budapest, Üteg u. 49., Tel.: 349-6135, Fax: 452-0270, Email: info@pressgt.hu. ♦ Tervezés: Gula Annamária.

♦ Nyomdai kivitelezés: Ritter Nyomda. ♦ Felelős vezető: Ritter Gábor.